

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg tillader mig herved for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om styrelse af højere uddannelsesinstitutioner*.

Da styrelsesloven for de højere uddannelsesinstitutioner blev vedtaget i 1973, blev der skabt forventning om, at denne lov skulle kunne virke i en længere årrække, uden at det skulle være nødvendigt at foretage ændringer i loven.

Men det har vist sig, at det har knebet med at leve op til forventningerne. Under 1. behandling i folketingssamlingen 1974-75 af det forslag til folketingsbeslutning om ændring i loven, som blev fremsat af centrum-demokraterne, det konservative folkeparti, kristeligt folkeparti og venstre, erklærede jeg mig derfor principielt enig i, at man allerede nu måtte overveje, hvad der kunne gøres for at rette op på de enkelte bestemmelser, som i særlig grad havde voldt problemer. På denne baggrund fremsættes dette lovforslag.

De foreslåede ændringer går bl. a. ud på en præcisering af undervisningsministerens adgang til at fastsætte regler for uddannelserne m.v. uden at afvente et udspil fra institutionerne og indførelse af en bestemmelse, hvorefter undervisningsministeren ud fra landsplanmæssige hensyn kan oprette og nedlægge institutter efter indstilling eller indhentet udtalelse fra konsistorium.

Det, der i særlig grad har givet anledning til problemer på institutionerne, har været de gældende regler om centralstudienavn og fagstudienavn. Med henblik på at styrke lærernes indflydelse på studienavnenes afgørelser i faglige spørgsmål er afstemningsreglerne foreslået ændret, således at lærernes stemmer ved disse afgørelser tæller dobbelt i forhold til de studerendes.

Med henblik på en bedre beskyttelse af mindretallene er der endvidere foreslået ændringer i bestemmelserne om repræsentationsområder.

Endelig indeholder lovforslaget en ændring af reglerne om tilskud til de studerende, hvorefter der foreslås ydet tilskud til de studenterorganisationer, der er repræsenteret i konsistorium.

Idet jeg med hensyn til enkeltheder i øvrigt henviser til de bemærkninger, der er knyttet til lovforslagene, tillader jeg mig at

anbefale forslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Hermed skal jeg tillade mig for det høje ting af fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v.*

Den stærke udvikling af motortrafikken på vore veje har bl. a. medført, at vægtafgiften af motorkøretøjer er blevet en betydningsfuld indtægtskilde for statskassen. Det ventes således, at afgiften i dette finansår vil andrage ca. 1,75 mia kr., hvoraf den almindelige vægtafgift anslås til at udgøre ca. 1,4 mia kr. og den særlige udligningsafgift på ikke-benzindrevne køretøjer ca. 350 mill. kr. Når jeg nævner dette, skyldes det ikke, at jeg kommer med forslag om at forhøje disse afgifter, men derimod et ønske om at give tinget et indtryk af det betydelige omfang, som opkrævningen af disse afgifter efterhånden har nået, og dermed også en forståelse af, at det kan være nødvendigt nu og da at justere beregningsteknikken efter udviklingen på dette særdeles bevægelige erhvervsområde.

Hovedsigtet med forslaget er da også på enkelte punkter at imødekomme ønsker fra transporterhvervene om en tilpasning af afgiftssystemet til driftsforholdene i transportfagene og herudover at føre loven à jour med anden lovgivning, som har tilknytning til afgiftsopkrævningen. Endvidere har jeg fundet det forsvarligt at imødekomme den almindelige tendens til at slække på statskassens særlige fortrinsstilling for afgifter, og jeg tænker hermed på den i vægtafgiftsloven hjemlede særlige panteret for statskassen i køretøjer, når afgiften ikke betales rettidigt. Jeg finder det — om end med nogen betænkelighed — forsvarligt at frafalde denne panteret, så længe der består en helt klar og uomtvistet adgang til at fjerne pladerne på køretøjer, når afgifterne ikke betales rettidigt. Det er en afgørende forudsætning for den hidtidige billige og effektive administration af dette afgiftsområde, at antallet af restancer fortsat holdes nede på så lavt et niveau som muligt, også efter panterettens bortfald.

De foreslåede ændringer i opkrævningsteknikken vedrører hovedsagelig 2 områder. Det første vedrører beskatningen af sætte-